

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ФАРМАЦЕВТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА ПАТОЛОГІЧНОЇ ФІЗІОЛОГІЇ**

**II Науково-практична internet-конференція
з міжнародною участю**

**«МЕХАНІЗМИ РОЗВИТКУ ПАТОЛОГІЧНИХ ПРОЦЕСІВ І
ХВОРОБ ТА ЇХНЯ ФАРМАКОЛОГІЧНА КОРЕКЦІЯ»**

**21 ЛИСТОПАДА 2019
ХАРКІВ-Україна**

ГЕПАТОПРОТЕКТОРНІ ВЛАСТИВОСТІ 2-ГІДРОКСИ-N-НАФТАЛЕН-1-ІЛ-2-(2-ОКСИ-1,2-ДИГІДРО-ІНДОЛ-3-ІЛІДЕН)-АЦЕТАМІДУ ПРИ ТЕТРАХЛОРМЕТАНОВОМУ ГЕПАТИТІ У ЩУРІВ

Луценко Р. В.

Українська медична стоматологічна академія, м. Полтава, Україна
farmaluru@gmail.com

Відомо, що печінка є ключовим органом який відповідає за гомеостаз у організмі і чутливо реагує на дію будь-яких зовнішніх факторів, зокрема токсикантів. Вплив негативних чинників викликає у цьому органі патологічні зміни, які за певних умов, можуть стати основою для розвитку захворювання гепатобіліарної системи. Увагу привернули похідні 2-оксоіндолін-3-гліоксилової кислоти у яких показана антигіпоксична, антиоксидантна, діуретична, анксиолітична, ноотропна та церебропротекторна дія. Мета роботи – дослідити гепатозахисні властивості 2-гідрокси-п-нафтален-1-іл-2-(2-окси-1,2-дигідро-індол-3-іліден)-ацетаміду при тетрахлорметановому гепатиті у щурів. Експерименти виконані на 40 статевозрілих щурах-самцях лінії Вістар. Похідне 2-оксоіндоліну (2-гідрокси-п-нафтален-1-іл-2-(2-окси-1,2-дигідро-індол-3-іліден)-ацетамід вводили у дозі 12 мг на кг маси тіла внутрішньоочередово за 1 годину до початку моделювання тетрахлорметанового гепатиту. У якості препарату порівняння використовували 2-етил-6-метил-3-оксиперідину сукцинат у дозі 100 мг/кг (“Армадин” розчин для ін’єкцій, 2 мл у дозі 50мг/мл). Токсикант вводили у вигляді 50% олійного розчину у дозі 0,8 мл/100 г маси тіла підшкірно протягом 2 діб. Щурів піддавали евтаназії під тіопенталовим наркозом (50 мг/кг) шляхом забору крові з серця до його зупинки. Досліджували виживання тварин у групі (%), активність ферментів аланінамінотрансфераза ммоль/ (г·л), аспартатамінотрансфераза ммоль/ (г·л) на біохімічному аналізаторі з використанням реактивів фірми “Пліва-Лахема” (Чехія). Одержаний цифровий матеріал обробляли за допомогою програми Microsoft Statistika 6.0 з використанням критерію t Ст’юдента для незалежних вибірок. Встановлено, що розвиток тетрахлорметанового гепатиту супроводжувався загибеллю щурів. У групі контрольна патологія з 5 з 10 тварин загинули. При дослідженні активності ферментів маркерів ушкодження гепатоцитів у крові показано, що активність аланінамінотрансферази зросла в 5,3 разу ($p < 0,001$), при цьому активність аспартатамінотрансферази збільшилась у 3,7 разу ($p < 0,001$) порівняно зі значеннями у групі інтактний контроль. Застосування 2-етил-6-метил-3-оксиперідину сукцинат у дозі 100 мг/кг зменшувало летальність тварин (загинуло 2 тварини з 10). Препарат порівняння зменшував розвиток гіперферментемії, на що вказувало зниження в сироватці крові активності аланінамінотрансферази в 1,6 разу і ($p < 0,01$) і аспартатамінотрансферази в 1,5 разу ($p < 0,001$) порівняно зі значеннями у групі контрольна патологія. Використання 2-гідрокси-п-нафтален-1-іл-2-(2-окси-1,2-дигідро-індол-3-іліден)-ацетаміду (12 мг/кг) при тетрахлорметановому гепатиті запобігало летальності щурів і вірогідно зменшувало активність ферментів маркерів ушкодження гепатоцитів у сироватці крові. Отримані результати свідчать про наявність гепатопротекторних властивостей у цього похідного 2-оксоіндолін-3-гліоксилової кислоти.